

KUNSTMATIGE VERMINDERING VAN PIJN BIJ DE BARING.

Opgewekt door de mededeeling door VAN HASSELT onder bovenstaanden titel in dit *Tijdschrift* (1925, I, no. 11), heb ik de daar vermelde werkwijze bij tweehonderd baringen in de verloskundige afdeling van het Nederl. Israël. Ziekenhuis alhier toegepast. Ter herinnering zij gezegd, dat de methode bestaat in het bestrijken van het onderste deel van het neustusschenschot aan weerszijden met een watje, gedrenkt in $\frac{2}{3}$ chloroform en $\frac{1}{3}$ olie bij het begin van elke pijnlijke wee.

Bij de eerste honderd baringen hadden 19 vrouwen belangrijk minder pijn, bij 27 vrouwen was de uitwerking wel waarneembaar doch slechts matig of zwak, terwijl 54 vrouwen opgaven geen baat te hebben gevonden. Twee vrouwen van de laatste groep meenden, dat zij door de „watjes” misselijk waren geworden, één dier beide klaagde nog over sufheid en hoofdpijn en braakte (aan dit braken meen ik in dit verband geen belang te mogen hechten; hoe vaak zien wij immers niet braken tijdens een baring zonder „watjes”); een derde klaagde over benauwdheid en een vierde vond het zóó onaangenaam, dat zij weldra verdere toepassing weigerde.

Ik kon dus over den uitslag lang zoo tevreden niet zijn als VAN HASSELT en meende dit te mogen toeschrijven aan het feit, dat er belangrijk minder chloroformolie per baring gebruikt was, dan VAN HASSELT opgeeft, d.i. gemiddeld 15 cm^3 (hoeveel precies in mijn gevallen gebruikt is, kan ik tot mijn spijt niet zeggen).

Ik heb daarom bij een tweede honderdtal meer laten gebruiken, n.l. gemiddeld 7 à 8 cm^3 per baring. Ik ondervond bij deze tweede groep wat meer weigeringen: die zijn in dit honderdtal niet medegemeld. Bij 32 vrouwen hielp de olie goed, bij 30 matig of weinig en bij 38 in het geheel niet. Slechts één vrouw van deze groep vertoonde braakneiging (door het chloroform?). Geheel verdwijnen van de pijn zag ik bij het tweede honderdtal slechts éénmaal, bij de eerste honderd nooit.

Vergelijkt men beide honderdtallen met elkaar, dan blijkt wel, dat de toeneming van de verbruikte hoeveelheid olie niet nagelaten heeft gunstigen invloed uit te oefenen. Wij zouden dus nog meer kunnen gaan gebruiken, maar zouden dan geen slechte gevolgen voor den dag kunnen treden? Geen enkele vrouw was er toe te brengen zelf de „watjes” te gebruiken; bij allen moest een zuster haar voortdurend helpen.

Nadeeligen invloed op het kind heb ik noch bij de eerste, noch bij de tweede honderd gezien.

Ofschoon de uitkomsten minder gunstig zijn dan die, welke VAN HASSELT verkreeg (zou misschien het geringer gebruik der olie hierop van invloed zijn geweest?), meen ik toch, dat de methode aanbeveling verdient: 1°. omdat zij onschadelijk blijkt te zijn; 2°. omdat zij zoo gemakkelijk is toe te passen.

Amsterdam, Juni 1926.

TH. B. PHILIPS.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

ROME. — **Geneeskundig-paedagogische policliniek voor anti-sociale minderjarigen.** Prof. OTTOLENGHI en prof. DE SANCTIS hebben te zamen te Rome een consultatiebureau opgericht voor minderjarige personen, die worden aangewezen door den dienst der openbare veiligheid of door hun familie worden toegezonden als achterlijk, geneigd tot geweldpleging, onverbeterlijk of als antisociaal door een andere oorzaak. In de instelling wordt een onderzoek verricht naar den aard en de oorzaken der afwijking, zoowel bij den antisociaal jongen als in diens omgeving. Hierbij wordt getracht, uit te maken, in hoeverre de jongen tot werken in staat is, op welke mate van genezing der afwijking nog kan worden gerekend en of de jongen gevaarlijk is. Deze gegevens dienen dan tot voorlichting van de lichamen, die zich belasten met de zorg voor de verdere leiding der onderzochte personen (*Avvenire Sanitario*).